

Ogłoszenia duszpasterskie

1. 1 listopada Kościół przeżywa Uroczystość Wszystkich Świętych, a 2 listopada wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. 1 i 2 listopada Msze św. w naszej parafii według świątecznego porządku: 7.00; 9.00; 10.30; 17.00 i 18.00. Msza św. o godz. 12.00 zarówno 1 i 2 listopada sprawowana będzie na cmentarzu miejskim wraz z całą społecznością miasta Augustowa.
2. Prosimy wszystkich naszych Parafian do wspólnej modlitwy „nowennowej” za zmarłych od 1 listopada do 9 listopada o godz. 18.00 oraz zachęcamy, aby w tych dniach listopadowych odwiedzać cmentarze, modlić się za zmarłych i ofiarować odpust zupełny za ich dusze.
3. Przyjmujemy tradycyjne „wypominki” roczne do końca listopada oraz „wypominki nowennowe” za naszych bliskich zmarłych. Na stolikach przy wyjściu są karteczki, na których wypisujemy wyraźnie imiona czy nazwiska naszych Bliskich Zmarłych i przynosimy do kapłana w zakrystii czy w godzinach pracy kancelarii.
4. W tym tygodniu I czwartek, I piątek, I sobota miesiąca. W I piątek od godz. 9.00 odwiedzamy z Komunią św. naszych chorych. Msza Święta dla dzieci w I piątek o godz. 16.00.
5. Przygotowując się do Święta Niepodległości, 11 listopada, bardzo usilnie proszę Drogich Parafian o zakupieniu flagi narodowej i przygotowanie uchwytów na naszych domach, urzędach, posesjach. Poczujemy się dumni jako Polacy, okażmy wdzięczność naszym Rodakom za dar wolności modląc się za poległych żołnierzy, partyzantów, opozycjonistów.
6. Dokonałiśmy remontu na wikariatach. Pokoje zostały wymalowane, założone regulatory na kaloryferach, wyeksploatowane i stare łazienki zostały podane gruntowemu remontowi i wymianie całej infrastruktury. Przygotowane zostało całe mieszkanie na dole na sale spotkań i gabinetów na poradnie małżeńską i psychologiczną. Dziękuję za ofiary na ten cel. Bóg zapłać.
7. W sobotę, 6 listopada zapraszam Wspólnotę Seniora na Msze Św. o godz. 10.00 a po liturgii na spotkanie w Centrum Parafialnym przy herbacie. Wykład poprowadzi Ks. Infułat Stanisław Strzelecki z Białegostoku, autor książki „Mój rok 1944. Wspomnienia dwunastolatka”.
8. W najbliższą środę, 3 listopada od godz. 15.00 Parafialne Caritas będzie rozdalało pomoc żywnościową dla naszych rodzin.
9. Dziś ofiary składamy Nuncjaturę Apostolską w Polsce.

Osoby w wieku 16-35 lat chcące wziąć udział w 33 Europejskim Spotkaniu Młodych organizowanym przez wspólnotę z Taizé w Rotterdamie w dniach 28.12.2010-1.01.2011. Zapraszamy na spotkania Punktu Przygotowań w piątki 5, 12, 19 listopada o godzinie 19.00. Informacji udziela ks. Przemysław Przekop. **UWAGA!!! ZAPISY TYLKO DO 19.11.2010 r.**

Proboszcz: ks. dr Wojciech Kalinowski; **Wikariusze:** ks. mgr Przemysław Przekop, ks. mgr Marcin Mackiewicz; **Kancelaria parafialna** czynna w dni powszednie od wtorku do piątku w godz. 15.30 - 16.30, w sobotę w godz. 9.00 - 11.00; **kandydaci do sakramentu małżeństwa** zgłaszają się do kancelarii co najmniej 3 miesiące przed planowanym terminem ślubu; **sakrament chrztu** jest udzielany w I i III niedzielę miesiąca na Mszy św. o godz. 12.00; **katecheza przedchrzcielna** w piątek po Mszy św. o godz. 18.00.

Posłaniec Jana Chrzciciela

Adres: Parafia św. Jana Chrzciciela, Al. Jana Pawła II 14, 16-300 Augustów,
tel. (087) 643 06 19, **www.augustowborki.pl**, **e-mail:** jchborki@wp.pl,
druk: STEFO, ul. Porzeczkowa 3, 16-300 Augustów.

nakład: 500 egzemplarzy

Biuletyn informacyjny parafii rzymskokatolickiej
pw. św. Jana Chrzciciela w Augustowie

Posłaniec Jana Chrzciciela

Nr 47 31 października 2010 r.

XXXI NIEDZIELA ZWYKŁA **ROK C**

Czy pozwolę się odnaleźć?

Potem wszedł do Jerycha i przechodził przez miasto. A [był tam] pewien człowiek, imieniem Zacheusz, zwierzchnik celników i bardzo bogaty. Chciał on koniecznie zobaczyć Jezusa, kto to jest, ale nie mógł z powodu tłumu, gdyż był niskiego wzrostu. Pobiegł więc naprzód i wspiął się na sykomorę, aby móc Go ujrzyć, tamtędy bowiem miał przechodzić. Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzał w górę i rzekł do niego: "Zacheuszu, zejść prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu". Zeszedł więc z pośpiechem i przyjął Go rozradowany. A wszyscy, widząc to, szemrali: "Do grzesznika poszedł w gościnę". Lecz Zacheusz stanął i rzekł do Pana: "Panie, oto połowę mego majątku daję ubogim, a jeśli kogo w czym skrzywdziłem, zwracam poczwórnie". Na to Jezus rzekł do niego: "Dziś zbawienie stało się udziałem tego domu, gdyż i on jest synem Abrahama. Albowiem Syn Człowieczy przyszedł szukać i zbawić to, co zginęło".

Lk 19, 1-10

Zawstydzającym zwyczajem polskich katolików jest wystawianie w czasie Mszy świętej przed kościołem. Zasadą wielu naszych wiernych jest: "być możliwie daleko od ołtarza". Robią wszystko, by z tego, co się dzieje na ołtarzu, nic nie wiedzieć i możliwie jak najmniej słyszeć. Wydaje się, że akcja liturgiczna raczej im przeszkadza, niż pomaga w spędzaniu czasu w świątyni Pańskiej.

Daleko nam do postawy Zacheusza, który chciał być blisko, chciał zobaczyć Chrystusa, a nie mogąc tego osiągnąć z powodu tłumu i małego wzrostu, nie bacząc na swoją pozycję społeczną, wydrapał się na drzewo. Ponieważ Zacheusz chciał być blisko Jezusa, Ten go nie tylko dostrzegł w tłumie, ale spotkał się z nim w jego własnym domu. Jezus bowiem dobrze zna pragnienia ludzkiego serca, i jeśli dostrzeże pragnienie spotkania, to spełnia je w większej mierze niż się tego człowiek spodziewał.

Zacheusz pragnął Go tylko zobaczyć, natomiast Jezus postanowił gościć w jego domu. Jeżeli Jezus nie dostrzega żadnych pragnień w sercach uczestników Mszy świętej, albo jeśli zauważy pragnienie trzymania się od Niego z daleka, to na pewno nie wyjdzie naprzeciw. Jezus nikogo nie zmusza do spotkania z Sobą. On czeka. Kiedyś nadejdzie godzina sądu, a wówczas zobaczymy, ile to w życiu było okazji bliskiego spotkania z Chrystusem. Obok ołtarza wolna przesterzeń, a ludzie cisną się pod chórem lub za drzwiami. W polskich kościołach im dalej od Chrystusa tym większy tłok, im dalej od ołtarza tym ciaśniej. Czy z poczucia winy? Czy z bojaźni przed świętością mieszkańca tabernakulum? Nie. Z niechęci do bliższego spotkania z Bogiem. Stąd też często wielu opuszcza świątynię, a Chrystus nie wędruje razem z nimi do ich domów. Nie dlatego, że nie chce, lecz dlatego, że oni wcale tego nie pragną.

ks. E. Staniek

Drodzy Parafianie

Ponieważ nasz biuletyn przygotowywany jest do druku kilka dni przed końcem tygodnia, i w ten sposób nie wszystkie intencje są zamieszczane w Pośłańcu, dlatego od dzisiejszej niedzieli przestajemy publikować intencje mszalne na łamach naszego biuletynu.

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny

1 listopada przeżywamy w Kościele Uroczystość Wszystkich Świętych, a więc tych, którzy otrzymali już wieniec zwycięstwa i w pełni zjednoczyli się z Bogiem w liturgii niebieskiej. Można powiedzieć, że jest to święto radości mimo iż udajemy się na cmentarz i odwiedzamy groby naszych bliskich zmarłych to jednak cieszymy się i dziękujemy Bogu Najwyższemu, że mamy tylu wspaniałych orędowników w niebie. Również biały kolor szat liturgicznych jest symbolem tego, że jest to święto nadziei i radości. Zauważmy z jednej strony nadzieja na to, że kiedyś po trudach doczesnego życia

zjednoczymy się z Bogiem, z drugiej zaś strony radość z tego, że będziemy oglądać oblicze Jezusa pełne chwały. W tym dniu Kościół wspomina nie tylko świętych oficjalnie kanonizowanych, czy beatyfikowanych. Uroczystość obejmuje także wszystkich zmarłych, którzy osiągnęli chwałę życia wiecznego, czyli niebo. Są wśród nich na pewno także nasi bliscy zmarli.

Każdy z nas jest powołany do świętości i powinien tak starać się żyć, aby kiedyś po śmierci dołączył do tego wiekuistego Kościoła, który posiada już niezliczone rzesze świętych i aniołów. Wiem to z własnego doświadczenia, że trudno jest dążyć do świętości, ale zarazem jest to możliwe do wykonania, potrzeba tylko dobrej woli człowieka, czystego serca i zaangażowania. Pamiętajmy świętość nie znaczy bezgrzeszność, bo przecież każdy z nas popełnia grzechy, poza Panem Bogiem nie ma ludzi doskonałych i idealnych. Nawet wielcy święci w przeszłości popełniali błędy, ale dzięki łasce Chrystusowej nawrócili się i poszli za Jezusem. Powołanie do świętości otrzymaliśmy w Sakramencie Chrztu Świętego, kiedy to staliśmy się dziećmi Bożymi. Warto więc dążyć do świętości, wzrastać w niej i żyć nią na co dzień.

Natomiast dzień kolejny 2 listopada to Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Liturgia tego dnia ukierunkowuje nasze modlitwy na otoczenie troską tych, którzy w czystości

oczekują na pełne uświęcenie. Poprzez ofiarowanie modlitw i odpustów możemy tym zmarłym skrócić czas tego oczekiwania. W dniach od 1 do 8 listopada Kościół daje możliwość uzyskania raz dziennie pod zwykłymi warunkami odpustu dla jednej duszy w czystości za nawiedzenie cmentarza i modlitwę za zmarłych. Odpust zupełny można również uzyskać za nawiedzenie kościoła w Dzień Zaduszny i odmówienie w nim modlitwy „Ojcze Nasz” i „Wierzę”

Komunikat Prezydium Konferencji Episkopatu Polski wzywający do modlitwy o zgodne z prawem Bożym uchwały w sprawie in vitro

W związku z rozpoczęciem prac parlamentarnych nad projektami ustaw bioetycznych, dotyczących między innymi zapłodnienia pozaustrojowego in vitro, Prezydium Konferencji Episkopatu Polski, w duchu nauczania Kościoła, zwraca się z apelem do wszystkich wierzących w Polsce o gorliwą modlitwę, aby parlamentarzyści i politycy w sprawach dotyczących moralności podejmowali uchwały zgodne z sumieniem uformowanym w świetle Dekalogu.

W najbliższych dniach i tygodniach, kiedy trwać będą prace na posiedzeniach oraz w komisjach Sejmu i Senatu RP, prosimy Boga o łaskę Ducha Świętego dla sumień wszystkich parlamentarzystów i o odwagę dla nich, aby przyjęli najlepsze, zgodne z uniwersalnym prawem do życia rozwiązanie prawne, gwarantujące „godność osoby ludzkiej, wezwanej do realizacji powołania Bożego w darze miłości i w darze życia” (Dignitas personae 12). Niech Duch Święty – Światło sumień – uwrażliwi parlamentarzystów na wartość każdego poczętego życia, także tego, które w procedurze in vitro jest niszczone i selekcyjonowane w sposób zamierzony.

Prosimy, aby w czasie Mszy Świętych i nabożeństw różańcowych, w parafiach, we wspólnotach i domach rodzinnych trwała modlitwa w powyższych intencjach.

+ **Józef Michalik**
Metropolita Przemyski
Przewodniczący KEP

+ **Stanisław Gądecki**
Zastępca Przewodniczącego KEP

+ **Stanisław Budzik**
Sekretarz Generalny KEP

Eucharystia na nowo odkrywana

cz. IV

Catarina Rivas Tajemnica Eucharystii

Celebrans wypowiedział słowa **Konsekracji**. Choć był człowiekiem normalnego wzrostu, nagle zaczął rosnąć i wypełniać się nadnaturalnym światłem, które otoczyło go i przybrało na sile wokół jego twarzy. Z tego powodu nie mogłam zobaczyć jego rysów. Kiedy podniósł Hostię, zobaczyłam jego ręce. Na ich wierzchniej stronie miał jakieś znaki, które emanowały światłem. To był Jezus! W tym momencie Hostia zaczęła rosnąć i stała się wielka. Na Niej ukazała się cudowna twarz Jezusa spoglądającego na swój lud. Instynktownie chciałam skłonić głowę, ale Matka Boża powiedziała: „Nie patrz na dół. Podnieś swój wzrok i kontempluj Go. Wpatruj się w Niego i powtarzaj modlitwę z Fatimy: »Panie, wierzę, adoruję, ufam i kocham Ciebie. Proszę o przebaczenie za tych, którzy nie wierzą, nie adorują, nie ufają i nie kochają Ciebie«. (...) Teraz powiedz Mu, jak bardzo Go kochasz, i składaj hołd Królowi królów”. Wydawało mi się, że byłam jedyną osobą, na którą patrzył z ogromnej Hostii, ale zrozumiałam, że On w ten sposób, tj. z bezgraniczną miłością, patrzy na każdą osobę. Celebrans położył na ołtarzu Hostię i natychmiast wrócił do normalnych rozmiarów. Kiedy wypowiedział słowa konsekracji wina, pojawiła się światłość, ściany i sufit kościoła zniknęły. Nagle zobaczyłam zawieszzonego w powietrzu Jezusa ukrzyżowanego. Byłam w stanie kontemplować Jego twarz, pobite ramiona i pokaleczone ciało. Z prawej strony piersi miał ranę, z której w lewym kierunku wytryskiwała krew, a także – w prawym kierunku – coś, co przypominało wodę, ale było bardzo błyszczące. Wyglądało to jak strumienie światła spływające na wiernych. W tym momencie Matka Boża powiedziała: „To jest cud nad cudami. Powiedziałam wcześniej, że Pan nie jest skępowany ani czasem, ani miejscem. W momencie konsekracji całe zgromadzenie jest zabierane do stóp Kalwarii, w chwili ukrzyżowania Jezusa”. c.d.n.